

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích činný ve věcech obchodních rozhodl samosoudcem JUDr. Milošem Šimánkem v právní věci žalobce [redacted], podnikatele, místem podnikání [redacted], IČ [redacted], zastoupeného Mgr. Janem Zapotilem, advokátem v Praze 1, Václavské nám. 794/38, proti žalovanému [redacted], advokátu, místem podnikání [redacted], IČ [redacted], o 1.900.625 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci částku 1.568.032 Kč spolu s úroky z prodlení od 23. 5. 2012 do zaplacení z částky 981.990 Kč odpovídajícími roční výši repositazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v něm došlo k prodlení, zvýšeného o 7 % bodů, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Pokud žalobce na žalovaném požadoval úroky z prodlení i z částky 586.042 Kč, v tomto rozsahu **s e žaloba z a m í t á .**

- III. Řízení o částku 332.593 Kč s úroky z prodlení **se z a s t a v u j e .**
- IV. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení na účet právního zástupce žalobce částku 168.410 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se na žalovaném domáhal zaplacení částky 1.900.625 Kč s úroky z prodlení od 23. 5. 2012 do zaplacení. V průběhu řízení vzal žalobu zpět o 332.593 Kč s úroky z prodlení z této částky a na žalovaném požadoval zaplacení částky 1.568.032 Kč s úroky z prodlení. Tato částka (skládá se z částky 981.990 Kč a z částky 586.042 Kč představující úroky z prodlení naběhlé z částky 981.990 Kč v zákonné výši od 1. 9. 2005 do 21. 5. 2012) představuje škodu, za níž žalobci žalovaný odpovídá ve smyslu § 24 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Žalovaný totiž jako žalobcův advokát nepodal žalobu proti České podnikatelské pojišťovně, a.s., se sídlem v Praze 4, Budějovická 5 (*dále též jen pojišťovna či ČPP, a.s.*), v důsledku čehož nebyla pojišťovna zavázána k povinnosti poskytnout žalobci pojistné plnění z důvodu odcizení tahače návěsu MAN 18.410 FLT, registrační značky [REDAKCE] (*dále též jen tahač návěsu*). Všechny předpoklady odpovědnosti advokáta za škodu (výkon advokacie, vznik škody, příčinná souvislost) jsou v daném případě splněny.

Žalovaný žádá zamítnutí žaloby. Zejména namítá, že žalobce nebyl pojistníkem, není proto aktivně legitimován ve vztahu k pojistiteli ČPP a.s. Případná žaloba směřující vůči pojišťovně by nebyla úspěšnou. Žalobci tak neuplatněním práva na pojistné plnění nemohla vzniknout škoda.

Z níže uvedených listinných důkazů soud zjistil:

Pojistník [REDAKCE], nar. [REDAKCE], (tehdy) bytem [REDAKCE] uzavřel s pojišťovnou dne 10. 8. 2004 *pojistnou smlouvu pro pojištění motorových vozidel č. [REDAKCE]*. Předmětem pojištění byl tahač návěsu MAN 18.410 FLT, reg. zn. [REDAKCE]. Ve smlouvě je uvedena cena tahače návěsu 1.190.000 Kč. Spoluúčast byla dohodnuta v rozsahu 10 %. Jako pojistník je ve smlouvě uveden [REDAKCE] (žalobce). [REDAKCE] coby žadatel požádal pojišťovnu o vinkulaci pojistného plnění z pojistné smlouvy č. [REDAKCE] od 10. 8. 2004 ve prospěch vinkulanta [REDAKCE] (*viz žádost o vinkulaci – čl. 60 spisu*). Součástí dané pojistné smlouvy byly Všeobecné pojistné podmínky pro pojištění vozidel 1/04 ze dne 24. 5. 2004 (*dále jen pojistné podmínky*). V článku 2, písm. c) pojistných podmínek je uvedeno, že pojistitel sjednává pojištění vozidla a jeho výbavy pro případ odcizení krádeží, vloupáním nebo loupežným přepadením a nebo násilného poškození nebo zničení jinou osobou (čl. 74 spisu). Vlastníkem tahače návěsu byl [REDAKCE] (*viz technický průkaz – čl. 82, 83 spisu*). Ten uzavřel dne 10. 8. 2004 s [REDAKCE] *smlouvu o nájmu dopravního prostředku č.*

██████████, na základě níž jmenovanému předmětný tahač pronajal do 31. 10. 2004. *Dodatkem č. 1* se uvedené smluvní strany dohodly na prodloužení nájmu do 31. 1. 2005. Dne 16. 11. 2004 byl Policií ČR, dálniční oddělení v Rokycanech, sepsán s ██████████ *protokol o trestním oznámení*. V něm ██████████ zejména uvedl: „V srpnu 2004 jsem si vzal do pronájmu nákladní tahač tov. zn. MAN 18.410 FLT, reg. zn. ██████████. Dne 9. 11. 2004 jsem přijel po dálnici D11 na parkoviště v km 3.0 ve směru jízdy na Prahu u BČ Shell. Vozidlo tov. zn. MAN, reg. zn. ██████████ a nákladní návěs ██████████, na kterém byl naložen prázdný kontejner, jsem kolem 22:00 hodin výše uvedeného dne odstavnou na uvedeném parkovišti. Z kabiny jsem si vzal osobní věci, doklady k vozidlu, kabinu jsem řádně uzamkl a stopem jsem odjel domů do místa přechodného bydliště ██████████. Dnešního dne jsem jel do Prahy, takže jsem se stavil na parkovišti a chtěl jsem zde odstavenou soupravu zkontrolovat. Po mém příjezdu se zde nákladní souprava nenacházela, takže jsem hned volal na policii a poté jsem volal majiteli tahače, zda ho neodvezli. S majitelem p. ██████████ jsem nemluvil, pouze s jeho zaměstnankyní, která mi řekla, že tahač neodvezli. Ve vozidle jsem byl cca 60 minut, kdy jsem zjišťoval, kdo by mě vzal domů. Na návěsu je naložen kontejner zelené barvy s nápisem bílé barvy WCL umístěným na bocích v zadní části a na zadní straně kontejneru. Kontejner je majetkem společnosti Intrans – Brno“. *Usnesením Policie ČR, Obvodní ředitelství Praha III, Služba kriminální policie a vyšetřování, oddělení MOVO, Jandova 1, Praha 9 (dále jen Policie ČR, SKPV) ze dne 20. 12. 2004* byla podle § 159a odst. 4 trestního řádu odložena věc krádeže osobního nákladního motorového vozidla MAN 18.410 FLT s návěsem a kontejnerem pro podezření z trestného činu krádeže ve stádiu dokonaném podle § 247/1b odst. 3 trestního zákona, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání (§ 160 trestního řádu). V odůvodnění zmíněného usnesení je uvedeno, že „se nepodařilo zjistit podklady opravňující zahájit trestní řízení dle ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu proti určité osobě. Ve věci je však i nadále prováděno šetření a jakmile se podaří ustanovit pachatele, poškozený o tomto bude neprodleně vyrozuměn“. Dne 4. 7. 2005 podala Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. *trestní oznámení ve věci pojistné události č. ██████████ (týká se pojistné smlouvy č. ██████████)* pro podezření z trestného činu pojistného podvodu dle § 250a trestního zákona, neboť „šetřením odboru ochrany společnosti ČPP a.s. bylo zjištěno, že pojistná událost (odcizení nákladního tahače) měla jiný škodní průběh, než je deklarováno“. Trestní spis Policie ČR, SKPV, ČTS:OR III 1674/SKPV – 2005 mj. obsahuje „výpočet obecné ceny motorového vozidla - tahače návěsu MAN 18.410, registrační značky ██████████“ vypracovaný ██████████, bytem ██████████. Obecná cena tahače návěsu byla stanovena částkou 1.091.100 Kč bez DPH. V *protokolu o likvidaci pojistné události č. ██████████ z 21. 2. 2005* je uvedena částka k výplatě 981.990 Kč (1.091.100 Kč minus 10 % za spoluúčast). V rámci zmíněného šetření byl sepsán dne 12. 10. 2005 *úřední záznam*, v němž je ohledně výpovědi ██████████ zejména uvedeno: „S vozidlem jsem přijel dne 9. 11. 2004 někdy kolem 21.00 hod. k poslední čerpací stanici před Prahou na dálnici od Poděbrad. Vozidlo jsem nechal na parkovišti u čerpací stanice proto, že mi byla zrušena nakládka v Německu a protože jsem se nechtěl s vozidlem vracet do ██████████. Takto jsem to praktikoval vícekrát a to třeba i v Německu. Odcizení vozidla jsem zjistil až 16. 11. 2004, když jsem jel osobním vozidlem do Prahy. Na parkovišti u čerpací stanice, kde mi byl tahač odcizen, jsem již určitě v minulosti několikrát parkoval, a to jak přes noc, tak i jen

krátce za účelem odpočinku. K dotazu uvádím, že takto jsem v minulosti zanechal vozidlo někde u dálnice již několikrát a k odjezdu z místa pak použil autostop. Je pravdou, že někdy již na parkovišti sháním někoho, kdo odtud odjíždí potřebným směrem. Pokud se mám vyjádřit k tomu, jak je možné, že dle ÚZ Dálniční PČR se předmětné vozidlo na parkovišti nenacházelo, tak nevím, co k tomu uvést. Trvám na tom, co jsem již uvedl, vozidlo jsem dne 9. 11. 2004 odstavil na parkovišti čerpací stanice Shell před Prahou. Proč nebyl policisty zaznamenán, to nevím. Při odstavení vozidla na předmětném parkovišti jsem nevěděl, jak dlouho zde vozidlo nechám, záleželo na tom, kdy mi potvrdí nakládku zboží v Německu. Jediný důvod, proč jsem zanechával vozidlo například u dálnic, byla úspora pohonných hmot a omezení zbytečných přejezdů bez nákladu“. *Usnesením Policie ČR, SKPV, ČTS: OR III - 1674/SKPV - 2005 ze dne 22. 11. 2005* byla podle § 159a odst. 4 trestního řádu odložena věc podezření z podvodu dle ustanovení § 250 odst. 1, odst. 3 trestního zákona, kterého se měl dopustit [redacted] tím, že dne 16. 11. 2005 oznámil odcizení nákladního motorového vozidla MAN 18.410 FLT s přívěsem a kontejnerem v době od 9. 11. 2004 do 16. 11. 2004, neboť „provedeným šetřením policejního orgánu bylo zjištěno, že ke spáchání výše uvedeného trestného činu nedošlo a není na místě věc vyřídit jinak“. V odůvodnění tohoto usnesení je mj. uvedeno: „K dané věci byl ke spisovému materiálu z odd. Dálniční policie Poříčany doručen úřední záznam o kontrolách na daném úseku, kdy hlídky policie na uvedeném parkovišti provádějí pravidelné kontroly cca jednou za 2 hodiny, kdy první kontrola od 22.00 hodin, kdy mělo dojít k zaparkování vozidla, je ve 22:30 hodin. K samotnému odcizení vozidla pak nelze vyloučit eventualitu, že k odcizení vozidla došlo v době mezi 22:00 až 22:30 hodin, tedy v době od zaparkování vozidla do první kontroly hlídkou Policie ČR“. Žalobce pojišťovně písemně oznámil danou škodnou událost *přípisem ze dne 21. 1. 2005. Přípisem ze dne 12. 7. 2005* pojišťovna žalobci sdělila, že byla odložena pojistná událost č. [redacted], neboť „dle úředního záznamu dálničního oddělení Policie ČR Poříčany, nemohlo inkriminované vozidlo v daném čase a na daném místě parkovat, neboť policejní hlídka prováděla v době od 9. 11. 2004 – 22:30 hodin do 16. 11. 2004 pravidelnou kontrolu odstavného parkoviště a vozidlo MAN, registrační značky [redacted] se zde nenacházelo“. Žalovaný na tento přípis odpověděl - coby právní zástupce žalobce - *přípisem ze dne 4. 8. 2002*. V něm zejména uvedl, že předmětné vozidlo bylo na daném místě odstaveno již ve 22 hodin. Z toho důvodu jeho klient trvá na poskytnutí pojistného plnění v plném rozsahu. Pojišťovna [redacted] *přípisem ze dne 22. 8. 2005* sdělila, že „z důvodu zjištěných zásadních rozporů a z nich vyplývajících důvodných pochybností, že v daném případě došlo k pojistné události ve smyslu ustanovení § 3 písm. b) zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, byla věc předána orgánům činným v trestním řízení pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu ve smyslu § 250 písm. a) trestního zákona. Česká podnikatelská pojišťovna a.s. z těchto důvodů plnění z pojistné smlouvy odmítla“. V písemném vyhotovení *žaloby ze dne 28. 6. 2007* adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 4, 28. Pluku 1533/29b, Praha 10, v níž je jako žalobce označen [redacted], zastoupený advokátem [redacted], a jako žalovaná je označena Česká podnikatelská pojišťovna a.s., je uvedeno, že je navrhováno vydání platebního rozkazu, jímž bude žalovaná uloženo zaplatit žalobci částku 1.190.000 Kč se zákonnými úroky z prodlení ode dne podání žaloby do zaplacení. Předmětná žaloba se týká pojistného plnění v souvislosti s krádeží tahače návěsu, který měl být odstaven dne 9.11. 2004 již ve 22 hodin. Je v ní dále

uvedeno, že „zpráva policejní hlídky je z obhlídky ve 22:30 hodin. Je tedy zřejmé, že ke krádeži tahače mohlo dojít již v době od 22 hodin do 22:30 hodin. Policie v rámci šetření nezjistila, že by se někdo dopustil pojistného podvodu, nikdo nebyl (ani nájemce, ani žalobce) ze spáchání pojistného podvodu obviněn“. V písemném vyhotovení *žádosti ze dne 12. 1. 2012* adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 4 podepsané advokátem [redacted] je uvedeno: „Ve věci naší zn. [redacted] jsem ve věci mého klienta [redacted] podal v červnu 2007 žalobu proti České podnikatelské pojišťovně, a.s., o určení povinnosti plnění z pojistné smlouvy. Protože od podání žaloby uběhla již značná doba, dovoluji si Vás požádat o sdělení, v jaké fázi se věc nalézá a kdy lze očekávat ve věci jakýkoli posun“ (podepsaný soud ohledně posledních dvou písemností - žaloba a přípis z 12. 1. 2012 - zdůrazňuje, že nebylo prokázáno jejich doručení adresátovi, neboť žalovaný tvrdí, že žalobu zasílal pouze jako obyčejnou zásilku, doklad o odeslání přípisu z 12. 1. 2012, popř. odpověď soudu na tento přípis předloženy nebyly). *Závěrečná zpráva ze dne 1. 3. 2006*, která se týká dané pojistné události a kterou vypracovala obchodní společnost CZ expert, s.r.o. pro pojišťovnu, se zabývá možnými rozpory ve výpovědích [redacted] (posunutí doby zaparkování soupravy z 22. hodiny na 21. hodinu, nejasnosti kolem registrační značky návěsu), je v ní dovozováno, že jmenovaný nebyl vyslechnut k dalším důležitým skutečnostem (kde jsou klíče od vozidla, kde je kniha provozu, zda vzal z vozidla kolečko tachografu, z čeho platil splátky na nájemném, když vozidlo neměl v účetnictví, čím a proč jel dne 16. 11. 2004 do Prahy, k čemu zapůjčený kontejner používal, kde s ním byl a co vozil, proč ho měl na návěsu v době odcizení soupravy, když dle majitele nebyl kontejner určen k převozu zboží). Dále je ve zmíněné zprávě uvedeno: „Domníváme se však, že nejdůležitější skutečností je informace uvedená ve výpisu z evidence podnikatelů, která vylučuje, aby [redacted] podnikal v silniční motorové dopravě s vozidlem o celkové hmotnosti nad 3,5 tuny. Tento fakt nedovoloval [redacted] uzavřít pojistnou smlouvu na své IČO jako podnikající osoba a uvedl tak pojišťovnu v omyl uvedením nepravdivých údajů. Tato skutečnost by podle našeho názoru mohla být pro pojišťovnu důvodem pro vypovězení pojistné smlouvy a odmítnutí pojistného plnění. Dále navrhuje opětovně podat Policii ČR podnět k prošetření podezření ze spáchání pojistného podvodu“. *Česká podnikatelská pojišťovna a.s. na otázky soudu vyplývající mj. i z výše uvedené závěrečné zprávy odpověděla takto*: „Pojistná smlouva č. [redacted] byla ukončena z důvodu neplacení následného pojistného k 10. 5. 2005. Opětovný podnět Policii ČR podán nebyl. Pokud by žalobce na pojišťovně požadoval pojistné plnění, toto by mu poskytnuto nebylo. V případném soudním řízení by pojišťovna především upozorňovala na rozpory v údajích sdělených při nahlášení škodní události ze strany majitele vozidla a zjištěnými a uvedenými skutečnostmi ze strany Policie ČR a společností CZ expert s.r.o. s odkazem i na zmíněnou odpověď majitele na Policii ČR. Pokud by žalobce nárok na pojistné plnění uplatnil proti pojišťovně opožděně, v tom případě by - kromě již především uvedených důvodů - byla vznesena i námitka promlčení daného nároku“. Podle *opisu z rejstříku trestů* byl [redacted] Okresním soudem v Jeseníku v řízení vedeném pod sp.zn. 1 T 155/2003 odsouzen pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s odkladem na zkušební dobu do 13. 7. 2006. Dne 14. 9. 2006 podal žalobce [redacted], zastoupený [redacted] žalobu směřující proti [redacted], jíž se domáhal vydání směnečného platebního rozkazu. V žalobě je tvrzeno uzavření smlouvy

o nájmu dopravního prostředku 10. 8. 2004, jejímž předmětem je tahač návěsu MAN 18.410 FLT. K zajištění krytí veškerých pohledávek a nároků plynoucích z předmětné smlouvy vystavil žalovaný dne 10. 8. 2004 blankosměnku. Směnečným platebním rozkazem čj. Sm 425/2006 - 10, který právní moci nabyl dne 7. 4. 2007, bylo žalovanému [redacted] uloženo zaplatit žalobci [redacted] směnečný peníz ve výši 1.438.962 Kč, 6 % úrok p.a. z částky 1.438.962 Kč od 12. 9. 2006 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 4.796 Kč a na náhradě nákladů řízení částku 137.099 Kč.

Soud vzal za svá skutková zjištění shodná tvrzení obou účastníků, že na úhradu částek uvedených ve výše zmíněném směnečném platebním rozkazu nebylo povinným [redacted] zaplacenó žalobci nic (§ 120 odst. 3 o.s.ř.).

[redacted] jako svědek zejména vypověděl:

To, co jsem vypovídal před policií, je pravdou, nechť soud údaje mnou tehdy uváděné bere jako součást mé výpovědi dnešní. Kamion jsem odstavil u čerpací stanice. Šlo o benzinovou stanici Shell směrem na Prahu. Já jsem tam u té benzinky parkoval vícekrát, bylo to tehdy, když jsem měl například zakázku směrem do Německa. Tahač byl značky MAN, návěs byl značky [redacted]. Návěs byl můj, na tom návěsu byl můj prázdný kontejner. Měl jsem cestu do Prahy, v této souvislosti jsem zjistil, že na parkovišti již ten tahač s návěsem nejsou. V souvislosti s touto záležitostí jsem trestně stíhán nebyl. Škodu v souvislosti se „ztrátou“ návěsu jsem neuplatňoval, ten návěs jsem pojištěn neměl. Tehdy, když jsem zaparkoval ten tahač s návěsem, jsem odjel z druhé strany od benzinky stopem. Nebylo nijak divné, že ten kamion jsem takto odstavil na dobu přibližně jednoho týdne. Stalo se, že jsem tam na tom parkovišti vozidla nechával i delší dobu. Je pravda, že jsem platil nájemné, je však běžné, že to auto tam stálo, souviselo to s tím, jaké byly konkrétní zakázky, souviselo to i s nárokem na volné dny. Daný tahač MAN byl určitě větší váhy než 3,5 tuny. Teď s odstupem času již nedokážu vysvětlit, proč v mých výpovědích (16. 11. 2004, 12. 10. 2005) došlo „k časovému posunu“ cca o hodinu. Zdůrazňuji ovšem, že podle toho, co jsem slyšel, ty výpovědi proběhly přibližně s ročním časovým odstupem, za této situace si nemyslím, že by bylo tak zásadním, jestli jsem to vozidlo tam odstavil kolem 22. či 21. hodiny. I kdybych se na parkovišti zdržel hodinu a přijel jsem tam kolem 22. hodiny, není vyloučeno, aby ke krádeži došlo. Já jsem se po tu dobu jedné hodiny nezdržoval ve vozidle, byl jsem na benzince. Byl jsem sice i v autě, ovšem to nevylučuje, že k té krádeži nemohlo dojít v době mé nepřítomnosti ve vozidle. Parkoviště je u dálnice směrem od Poděbrad do Prahy. Odvoz jsem si zajišťoval u benzinové stanice v druhém směru, tedy směrem na Hradec Králové. Mohl jsem na to parkoviště přijet ve 21 hodin a odjízďet ve 22 hodin či jsem mohl přijet ve 20:30 hodin a odjízďet ve 21:30 hodin, pořád je to kolem 21 hodiny. Jestliže jsem dne 16. 11. 2004 uváděl, že jsem se na parkoviště dostavil kolem 22. hodiny, takto mohlo být 21:45 či ve 22 hodin, opět je třeba uvažovat s určitým časovým rozpětím. Předpokládám, že klíčky od vozidla jsem předal pojišťovně, nevylučuji, že jsem je mohl odevzdat i na policii. Předpokládám, že tachograf zůstal v autě.

Řízení o částku 332.593 Kč s úroky z prodlení bylo v důsledku částečného zpětvzetí žaloby zastaveno (§ 96 odst. 2, odst. 3 o.s.ř.).

Žaloba ohledně částky 1.568.032 Kč s příslušenstvím je nedůvodnou pouze v části, v níž se žalobce domáhal přiznání úroků z prodlení i z částky 586.042 Kč.

Ve smyslu § 3028 odst. 3 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb. účinný od 1. 1. 2014) aplikuje podepsaný soud na danou právní problematiku *dosavadní právní předpisy*.

Podle § 72 odst. 1 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, účinného od 1. 1. 2005, se právní vztahy vzniklé z pojistných smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona řídí dosavadními předpisy.

Podle § 794 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2004 (občanský zákoník platný do 31. 12. 2013 – *dále občanský zákoník*) lze pojistnou smlouvu uzavřít i ve prospěch jiné osoby.

Podle § 794 odst. 2 občanského zákoníku na pojistné smlouvy uzavřené ve prospěch jiné osoby se přiměřeně použije ustanovení o smlouvě ve prospěch třetí osoby (§ 50 občanského zákoníku) s tím, že souhlas jiné osoby může být dán i *dodatečně při uplatnění práv vyplývajících z pojistné události*.

(Soud připomíná, že stejného znění jako § 794 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku je i § 11 zákona č. 37/2004 Sb..)

Jestliže třetí osoba je ze smlouvy uzavřené v její prospěch oprávněna okamžikem, kdy s takovou smlouvou projeví souhlas, a jestliže takovýto souhlas může být dán dodatečně i při uplatnění práv vyplývajících z pojistné události, potom není pochyb o aktivní legitimaci žalobce k uplatnění pojistného nároku ze smlouvy č. [REDAKCE] z 10. 8. 2004, která byla uzavřena v jeho prospěch. Je protismyslné tvrdit, že by třetí osoba měla ze smlouvy uzavřené v její prospěch právo, ale již by nebyla oprávněna se tohoto práva domoci a „musela by se spoléhat, že tak za ni učiní někdo jiný“.

Podle § 24 odst. 1 zákona č. 85/1991 Sb., o advokacii, advokát odpovídá klientovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Advokát odpovídá za škodu způsobenou klientovi i tehdy, byla-li škoda způsobena v souvislosti s výkonem advokacie jeho zástupcem nebo jeho zaměstnancem; případná odpovědnost těchto osob podle zvláštních předpisů tím není dotčena.

Podle § 16 odst. 1 tohoto zákona je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v

rozporu se zákonem nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.

V rozhodnutí ze dne 26. 11. 2009, sp.zn. 25 Cdo 2392/2007 vyslovil Nejvyšší soud v Brně tento právní závěr:

„Předpoklady odpovědnosti advokáta za škodu jsou pochybení při výkonu advokacie, vznik škody a příčinná souvislost mezi chybným výkonem advokacie a vznikem škody. Ke vzniku nároku na náhradu škody je zapotřebí, aby všechny tři tyto předpoklady byly splněny současně; chybí-li kterýkoliv z nich, nárok nevzniká. Odpovědnost advokáta za škodu je tzv. objektivní odpovědností; advokát tedy odpovídá za samotný výsledek (za škodu), aniž je uvažováno jeho zavinění“.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší soud dále uvedl:

„Úprava odpovědnosti advokáta za škodu je bez zřetele na zavinění (objektivní odpovědnost) založena na současném splnění předpokladů, jimiž jsou pochybení při výkonu advokacie, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimiž (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2003, sp.zn. 25 Cdo 1862/2001). Škodou je míněna majetková újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi. Podmínku, že výkon advokacie nebyl advokátem činěn řádně, je třeba posuzovat z hlediska ustanovení § 16 zákona o advokacii. O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li škoda následkem výkonu advokacie, tj. pokud nebyt pochybení advokáta, mohl klient právo úspěšně uplatnit“.

V rozhodnutí ze dne 10. 12. 2009, sp.zn. 23 Cdo 3495/2009 Nejvyšší soud v Brně vyslovil tento právní závěr:

„Otázku existence a promlčení práva věřitele na plnění proti jeho dlužníkovi lze v řízení o náhradu škody, způsobené advokátem včasným neuplatněním nároku věřitele proti jeho dlužníkovi, řešit jako otázku předběžnou, aniž by muselo o promlčeném nároku věřitele proti dlužníkovi proběhnout soudní řízení“.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší soud dále uvedl:

„Vznik škody na straně věřitele předpokládá, že jeho právo na plnění proti dlužníkovi není uspokojeno, nebylo u soudu včas uplatněno a nelze je již na dlužníkovi vymáhat, protože v soudním řízení by se úspěšně ubránil námitkou promlčení, a dobrovolně plnit odmítá. Otázku důvodnosti a existence práva žalobce na plnění proti jeho dlužníkovi i otázku promlčení tohoto práva lze samozřejmě řešit v řízení o náhradu škody jako otázku předběžnou, aniž by muselo o nároku věřitele proti dlužníkovi proběhnout řízení, v němž by byla otázka promlčení nároku posouzena“.

Jestliže žalovaný neprokázal, že za žalobce žalobu na pojistné plnění vůči ČPP a.s. podal (nárok na pojistné vznikl v listopadu 2004; podepsaný soud dovodil existenci tohoto

nároku – viz dále) a jestliže, až v dubnu 2012 žalobce informoval, že u Obvodního soudu pro Prahu 4 výše uvedená žaloba evidována není, je nepochybné, že žalovaný při výkonu advokacie pochybil.

V roce 2012 již žalobcův nárok vůči ČPP a.s. na pojistné plnění byl promlčen (§ 104, § 101 občanského zákoníku, § 397 obchodního zákoníku). I když promlčením právo nezaniká a „pouze“ nemůže být soudem přiznáno (§ 100 odst. 1 občanského zákoníku, § 388 odst. 1 obchodního zákoníku), pokud dlužník námitku promlčení vznese (a pojišťovna se v daném případě výslovně vyjádřila, že by tak učinila), je nepochybné, že v roce 2012 již nemělo smysl proti pojišťovně řízení zahajovat, neboť v důsledku vznesené námítky promlčení by musela být žaloba zamítnuta.

Není taktéž pochyb, že žalobci vznikla škoda spočívající v tom, že v listopadu 2004 „utrpěl ztrátu“ tahače návěsu zn. MAN 18.410 FLT, reg. zn. [REDACTED] (k záležitosti odcizení vozidla krádeží - viz dále). Za celou dobu více jak 10 let se neobjevily žádné skutečnosti svědčící o tom, že by se žalobci vozidlo „neztratilo“ a že by mu tedy žádná škoda v důsledku ztráty vozidla nevznikla.

Zbývá tak vyřešit otázku příčinné souvislosti mezi chybným výkonem advokacie a vznikem škody, tedy to, zda pokud by byla žaloba proti pojišťovně podána včas, byl by žalobce v takovémto řízení úspěšným.

V daném případě bylo pojištění sjednáno i pro případ odcizení vozidla krádeží (čl. 2 písm. c/ pojistných podmínek). Žalobce vozidlo neměl a nemá. To, že by došlo k pojistnému podvodu, nebylo prokázáno (v usnesení Policie ČR, SKPV, ze dne 22. 11. 2005, ČTS: OR III - 1674/ SKPV – 2005 se výslovně uvádí, že „bylo zjištěno, že ke spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 trestního zákona nedošlo“).

V řízení, které by žalobce zahájil proti ČPP, a.s., by tak nemohlo být zjištěno, že k odcizení tahače návěsu nedošlo a tedy nemohl by být učiněn závěr, že žalobce své tvrzení o odcizení vozidla krádeží neprokázal. V tomto směru by totiž nemohl být zpochybněn závěr, že tahač s návěsem a kontejnerem byly odcizeny dne 9. 11. 2004 již před 22:30 hodin, kdy se uskutečnila policejní kontrola. Údajné nesrovnalosti ve výpovědích [REDACTED], na něž upozorňuje závěrečná zpráva CZ expert, s.r.o. či potřeba zodpovězení dalších otázek, na což taktéž závěrečná zpráva uvedené obchodní společnosti upozorňuje (v podrobnostech viz skutková zjištění shora), by nemohly bez dalšího znamenat změnu skutkových zjištění. Takováto upozornění jsou cílena na to, aby se [REDACTED] „pod tíhou rozporů ve svých tvrzeních k podvodnému jednání přiznal“. V tomto směru je však nutné připomenout, že civilní řízení je ovládáno zásadou projednací a nikoliv vyšetřovací, dále to, že žalobce předmětný tahač návěsu nemá, a také to, že případné rozpory ve výpovědích [REDACTED] (nejzásadnějším rozporem se jeví to, že dne 16. 11. 2004 jmenovaný vypověděl, že na parkovišti vozidlo odstavil dne 9. 11. 2004 kolem 22 hodiny a dne 12. 10. 2005 vypověděl, že to bylo kolem 21 hodiny - pokud by tento časový posun skutečně měl souviset s tím, že se [REDACTED] dozvěděl o policejní kontrole ve 22:30 hodin, potom by na otázku „jak je možné, že se dle úředního záznamu dálniční Policie ČR předmětné vozidlo na parkovišti nenacházelo“, neodpovídal,

že „neví, co k tomu uvést“, ale měl by připraveno zdůvodnění vyplývající právě ze zmíněného úmyslného časového posunu odstavení vozidla) samy o sobě nezpochybňují fakt, že vozidlo mohlo být odcizeno před 22:30 hodin, neboť [redacted] nebyl přítomen po celou dobu v kabině, ale pohyboval se i v prostoru benzinové stanice na druhé straně dálnice směrem na Pardubice.

(ČPP a.s. od pojistné smlouvy neodstoupila, je proto nadbytečné zabývat se tím, zda [redacted] ji uvedl v omyl, pokud uzavřel pojistnou smlouvu, aniž měl oprávnění podnikat v silniční motorové dopravě s vozidlem nad 3,5 tuny; pojistná smlouva č. [redacted] byla ukončena z důvodu neplacení následného pojistného k 10.5.2005 – tato skutečnost tedy neměla vliv na povinnost plnění z pojistné události z 9.11. 2004 a ČPP a.s. to ostatně ani netvrdí.)

Žalovaný tak žalobci za vzniklou škodu odpovídá, neboť jsou „současně“ splněny všechny tři výše uvedené předpoklady vzniku daného nároku.

Pokud by byla žalovaným podána žaloba včas, byla by ČPP, a.s. povinna poskytnout žalobci pojistné plnění ve výši 981.990 Kč (1.091.100 Kč minus 109.110 Kč - viz výpočet ceny motorového vozidla vypracovaný [redacted], protokol o likvidaci pro pojistnou událost č. [redacted]). Z této částky by byla pojišťovna povinna platit žalobci úroky z prodlení v zákonné výši od 1. 9. 2005 do zaplacení (přípisem ze dne 22. 8. 2005 pojišťovna odmítla pojistné plnění žalobci poskytnout, od 1. 9. 2005 proto nepochybně byla v prodlení se zaplacením výše uvedené částky; soud musí vyjít ze zjištění, že žaloba proti pojišťovně nebyla vůbec podána a nemůže tedy vycházet ze znění písemného vyhotovení žaloby ze dne 28. 6. 2007, v níž jsou úroky z prodlení požadovány „ode dne podání žaloby do zaplacení“). Pokud by pojišťovna ke dni 21. 5. 2012 (jde o den v měsíci následujícího poté, co žalovaný žalobci sdělil, že se žaloba proti pojišťovně u soudu nenachází) žalobci dobrovolně neplnila, potom by měl právo na částku 981.990 Kč a na úroky z prodlení z této částky ve výši 28.719,84 Kč (8,75 % úroky z prodlení, 122 dnů prodlení od 1. 9. 2005 do 31. 12. 2005), 43.826,35 Kč (9 % úroky z prodlení; 181 dnů prodlení od 1. 1. 2006 do 30. 6. 2006), 44.552,75 Kč (9 % úroky z prodlení; 184 dnů prodlení od 1. 7. 2006 do 31. 12. 2006), 46.261,15 Kč (9,50 % úroky z prodlení; 181 dnů prodlení od 1. 1. 2007 do 30. 6. 2007), 48.265,48 Kč (9,75 % úroky z prodlení; 184 dnů prodlení od 1. 7. 2007 do 31. 12. 2007), 51.272,76 Kč (10,5 % úroky z prodlení; 182 dnů prodlení od 1. 1. 2008 do 30. 6. 2008), 53.070,39 Kč (10,75 % úroky z prodlení; 184 dnů prodlení od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008), 45.043,75 Kč (9,25 % úroky z prodlení; 181 dnů prodlení od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009), 42.077,60 Kč (8,5 % úroky z prodlení; 184 dnů prodlení od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009), 38.956,75 Kč (8 % úroky z prodlení; 181 dnů prodlení od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010), 38.364,87 Kč (7,75 % úroky z prodlení; 184 dnů prodlení od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010), 37.739,36 Kč (7,75 % úroky z prodlení; 181 dnů prodlení od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011), 38.364,87 Kč (7,75 % úroky z prodlení; 184 dnů prodlení od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011), 29.526,78 Kč (7,75 % úroky z prodlení; 142 dnů prodlení od 1. 1. 2012 do 21. 5. 2012). Úroky z prodlení za uvedené období by tak činily 586.042 Kč.

V důsledku pochybení žalovaného výše uvedená situace nastala, ke dni 21. 5. 2012 pojišťovna žalobci částku 981.990 Kč s úroky z prodlení nezaplatila. Žalobce tak má vůči žalovanému nárok na náhradu škody v celkové výši 1.568.032 Kč (981.990 Kč + 586.042 Kč).

Je zřejmé, že pokud by žalovaný žalobu vůči pojišťovně podal za žalobce včas, měl by žalobce k dispozici rozsudek, jímž by bylo pojišťovně uloženo zaplatit mu částku 981.990 Kč se zákonnými úroky z prodlení běžícími od 1. 9. 2005 do zaplacení. Tato částka (981.990 Kč), jestliže by nebyla zaplacená (a tak tomu v daném případě je), by se navyšovala do doby zaplacení o nabíhající úroky z prodlení. Důležité v tomto směru je, že by se navyšování o úroky z prodlení vždy odvíjelo pouze od částky 981.990 Kč. Pouze v tomto rozsahu tedy žalobci může vzniknout škoda, neboť pochybením žalovaného takovýto rozsudek vůči ČPP a.s. nemá.

Proto bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 1.568.032 Kč spolu s úroky z prodlení běžícími od 23. 5. 2012 do zaplacení v zákonné výši z částky 981.990 Kč.

Pokud žalobce na žalovaném požadoval úroky z prodlení i z částky 586.042 Kč (jde o úroky z prodlení z částky 981.990 Kč od 1. 9. 2005 do 21. 5. 2012), v tomto rozsahu byla žaloba zamítnuta.

Předmětem řízení byla částka 1.900.625 Kč s příslušenstvím, žaloba byla důvodně podána co do částky 1.568.032 Kč s příslušenstvím. Znamená to, že žalobce byl v řízení úspěšným z 83 %, neúspěšným ze 17 %. Podle § 142 odst. 2 o.s.ř. má proto vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení z 66 %.

V souvislosti s právním zastoupením vznikly žalobci náklady řízení v částkách 119.550 Kč (odměna za 7,5 úkonů právní služby po 15.940 Kč podle § 7, § 11 odst. 1, odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 2.400 Kč (8 x režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky) a 3.200 Kč (náhrada za ztrátu času za celkem 32 započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 téže vyhlášky).

Právní zástupce žalobce se dostavil k jednáním u procesního soudu ve dnech 24. 1. 2004 (tohoto dne se jednání z důvodu nemoci žalovaného nekonalo), 10. 3. 2014, 1. 12. 2014 a 2. 2. 2015 osobním automobilem Honda M1, reg. Zn. [REDAKCE]. Z Prahy do Českých Budějovic a zpět najel celkem 4 x 294 km. Žalobci tak na hotových výdajích představujících jízdné vznikly náklady řízení v celkové výši 7.194 Kč (§ 182 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., vyhláška č. 435/2003 Sb., vyhláška č. 328/2014 Sb.).

Výslednou částku 132.344 Kč je třeba zvýšit o 21 %, tedy o 27.792,20 Kč vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.).

Mezi žalobcovy náklady řízení patří i částka 95.030 Kč, kterou zaplatil na soudním poplatku.

Na náhradě nákladů řízení přiznaná částka 168.410 Kč představuje 66 % z žalobcových celkových nákladů řízení ve výši 255.166,20 Kč. Uvedenou částku 168.410 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci na účet jeho právního zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Třídenní lhůty k plnění vyplývají z § 160 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce či výkonu rozhodnutí.

**Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 20. března 2015**

JUDr. Miloš Šimánek v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Koblencová Lenka